

?Hospital de Campdevàrol: un centenari en pandèmia

L'esclat de la pandèmia de Covid va frustrar una celebració que es vol recuperar en part quan sigui possible

[centrareport]La tardor del 1920 es va **inaugurar l'Hospital de Campdevàrol** (<https://www.hospitaldecampdevanol.cat/>). Es culminava, d'aquesta manera, un procés de tres anys que va permetre fer realitat l'edifici gràcies a l'impuls de l'Ajuntament de l'època, la parròquia i les aportacions dels veïns. Va ser una època marcada per la **pandèmia de la grip espanyola** i, ironies del destí, la institució no ha pogut celebrar el **centenari** a causa de la **Covid-19**. Els seus gestors, però, asseguren que ho acabaran fent tard o d'hora.

[nointext]

[h3]Hospital amb subscripció popular[/h3]

El 29 de juny de 1917 es va col·locar la **primera pedra** de l'Hospital de Campdevàrol. La iniciativa era fruit tant de l'Ajuntament com de la parròquia en un moment que la resta de municipis grans de la comarca -Ripoll, Sant Joan, Camprodon i Ribes- també impulsaven unes institucions que tenien més de caritatives que de sanitàries.

Per fer realitat l'hospital, es va fundar l'**Asociación de Amigos de los Pobres de Campdevàrol**. També es va activar una **subscripció popular** amb quotes diferents perquè el màxim nombre de veïns hi col·laboressin. L'arquitecte **Joan Rubió i Bellver**, deixeble d'Antoni Gaudí, va ser l'encarregat de dirigir unes obres que van comptar amb la col·laboració d'industrials del poble com paletes, fusters i pintors.

Les instal·lacions actuals, que el 2020 havien de celebrar el centenari, són fruit de **diverses ampliacions**. L'any 1964 es va ampliar el vell edifici cap a l'est. A inicis de la dècada dels 80 del segle passat es va construir l'ala oest, amb tres plans i més de 1.400 metres. Va ser una ampliació clau ja que va permetre que passés a **formar part de la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública de Catalunya** (XHUP). L'antic hospital es convertia, d'aquesta manera, en l'Hospital Comarcal del Ripollès, malgrat no ser a la capital.

Per **Joan Grané**, actual director gerent de l'Hospital de Campdevàrol, hi ha dues persones claus que ho expliquen. Per una banda, el doctor **Salvador Vaqué**, metge cirurgià que operava a Campdevàrol -únic centre de la comarca on es feia-. Per una altra, **Pere Cuy**, que va liderar la institució durant quasi quatre dècades, del 1963 fins al 2000.

A la dècada dels 90 va ser el torn de l'actual ala est amb noves instal·lacions de consultes externes, arxiu, rehabilitació i dues plantes d'hospitalització. L'última ampliació es va inaugurar el 2008 després d'una inversió de quasi 5 milions d'euros. Suposava créixer 2.000 metres quadrats i reformar-ne quasi 2.400 més. Va permetre crear noves àrees quirúrgiques i d'urgències, la creació de les àrees d'hospital de dia sociosanitari i d'aguts i la reforma d'hospitalització de llarga estada, entre altres serveis.

[h3]Un centenari frustrat per la pandèmia[/h3]

El setembre del 2019 Campdevàrol va celebrar, com sempre, la seva Festa Major. Va ser un moment per presentar el **logo del centenari** de l'hospital i avançar alguns dels actes programats (<https://www.naciodigital.cat/noticia/187316/hospital-campdevanol-inicia-centenari-equipament-referencia-al-ripolles>). ?Hem fet història. És un hospital que va néixer de la voluntat popular i que ara és un referent al Ripollès?, explicava aleshores Dolors Costa, alcaldessa i presidenta del patronat (<http://www.hospitaldecampdevanol.cat/patronat>).

El programa d'actes preveia un cicle de conferències amb personalitats de renom, un acte institucional, una cursa popular i activitats per acostar l'equipament a les escoles, entre altres. Tanmateix, tot just es va poder fer una xerrada abans que la Covid frustrés el centenari i monopolitzés el dia a dia del centre i de les nostres vides.

Joan Grané, director gerent de l'Hospital de Campdevàrol. Foto: Josep M Montaner

Des de l'hospital, no es renuncia a celebrar-ho. ?No es fan 100 anys cada dia i molts altres grans esdeveniments s'han hagut d'ajornar un o dos anys?, recorda Joan Grané. En canvi, sí que van rebre coincidint amb el centenari la **Creu de Sant Jordi**. El Govern la va concedir just abans del confinament i l'acte d'entrega es va poder celebrar el setembre del 2020 (<https://www.naciodigital.cat/elripolles/noticia/33363/hospital-campdevanol-rep-creu-sant-jordi>) .

?L'hospital va arribar al centenari amb molt bona salut, malgrat que algú pugui pensar o dir el contrari?, assegura Joan Grané. ?Crec que l'actuació durant la pandèmia ha estat espectacular i així ho valora la gran majoria de la població?, afegeix.

[h3]Comitè de crisi amb reunions diàries[/h3]

L'explosió de la pandèmia va sorprendre el sistema sanitari i el conjunt de la societat. ?Era una situació totalment nova, una malaltia desconeguda i hi havia desinformació a nivell global?, recorda el director gerent. ?Tot plegat suposava una pressió brutal pels professionals?, afegeix **Anna Martínez**, cap de la unitat Covid.

Ràpidament, es va crear un **comitè de crisi Covid-19**. Inicialment, es reunia cada dia, de dilluns a diumenge. Entre les tasques, hi havia la feina no sempre fàcil de rebre uns protocols molt canviants, adaptar-los i aplicar-los a la realitat de l'Hospital Comarcal del Ripollès. Entre altres tasques, es van reorganitzar torns, sectoritzar l'hospital i decidir quina activitat se suspenia. En la primera onada, el pic més alt va ser de 32 malalts amb Covid en un centre on la capacitat màxima

en una situació convencional és d'uns 50 pacients.

Professionals de l'Hospital de Campdevàrol. Foto: Josep M Montaner

Joan Grané qualifica d'**excepcional** la tasca dels professionals de la institució: 'Dir que la situació era molt complicada és poc'. També destaca el suport de la societat civil: 'Mai hem tingut la sensació d'estar desprotegits, però sí que teníem moltes dificultats d'aconseguir material bàsic', afegeix. En aquest sentit, moltes empreses i entitats van aportar-ne, així com donacions econòmiques i menjar pels professionals.

Tanmateix, el moment més delicat es va produir a finals del 2020. Un **brot va afectar una trentena de professionals** i l'hospital es va centrar exclusivament en la Covid derivant la resta de pacients a Olot. Una situació epidemiològica al Ripollès molt negativa -també amb brots a les residències, a diferència de la primera onada-, que va culminar amb un confinament comarcal estricte.

[h3]De l'hospital a la comunitat[/h3]

La **cinquena onada** al Ripollès ha suposat un notable impacte a l'atenció primària però, fins ara, no pas a l'hospital. És, de fet, un procés similar al que ha viscut en primera persona l'Anna Martínez, infermera que lidera la unitat Covid de la Fundació Hospital de Campdevàrol.

Inicialment estava molt centrada en la tasca hospitalària: garantir els equips de protecció individual, sectoritzar el centre i ajudar en la presa de decisions en el marc del comitè de crisi. Una vegada superada la primera onada, la unitat ha centrat en els esforços en l'**atenció primària** ja que també gestionen l'ABS Ribes de Freser-Campdevàrol. S'encarreguen de la vacunació, del seguiment de casos a través de la figura de gestor Covid i de l'acompanyament d'escoles i casalets en el control de la pandèmia, entre altres.

Anna Martínez, cap de la unitat Covid de l'Hospital de Campdevanòl. Foto: Josep M Montaner

¿Cada vegada la part comunitària ha tingut més pes, però sense oblidar l'hospitalària, també a nivell de personal?, explica Martínez. La cinquena onada, assegura, els ha tornat a sobrecarregar i avisa que el personal ¿està cada vegada més cansat?. ¿La pressió informativa també suposa un impacte. Els professionals sanitaris ens costa molt desconnectar?, afegeix.[ficentrareport]
[senseavantitol]